

med en mindre Kavaleristyrke end 5 Regimenter. Ogsaa med Hensyn til Forsvaret af Fyn skal jeg bemærke, at i Stillingen ved Lillebelt vil man, hvis man ikke skal sprede Infanteriets Kræfter, som man besvære altfor meget gjorde i 1864, over en for stor Del af Kysten af Fyn, med Nødvendighed bruge et Regiment daglig, det vil med Afsløsning sige det Samme som 3 Regimenter, til Bevogtning af Kysten langs de bredere Dele af Lillebelt. Dersom man saa regner to Regimenter i Sylland til at forvulogle Sjænden der, saa er det vist ikke for meget, saa at ogsaa denne Betragtning vil føre til, at vi ikke burde have mindre. Lager man Forsvaret af Sjælland, saa vil en Betragtning af, hvorledes Tropperne maa disloceres for med de tilstedeværende Hjælpemidler at kunne komme i størst muligt Antal og hurtigt muligt til Kysten, vise, at 5 Regimenter Kavaleri kun akkurat vilde sikre os for paa det truede Sted at have det Kavaleri tilstede, som man, hvis det ikke i rette Tid kan skaffes tilstede, meget vil savne. Under alle Forhold, men mest og navnlig under de Forhold, som ærede Medlemmer, der interessere sig for Syllands og Fyns Forsvar, fortrinsvis fæste Opmærksomheden paa, tror jeg det derfor urigtigt at indskrænke vort i Forveien ikke talrige Kavaleri. Med Hensyn til Artilleriet og Ingenieurerne skal jeg ganske slutte mig til, hvad det ærede Mindretal har tilset Forslag om.

Jeg har endnu kun tilbage at sige et Par Ord med Hensyn til § 7. Jeg for mit Bedkommende skal naturligvis efter min Udtalelse ved 1ste Behandling stemme for, at andet Stykke af Paragrafen udgaa. Med Hensyn til det første Stykke da tilstaar jeg, at jeg i Begyndelsen, før Krigen mellem de ærede Medlemmer for Veile Amts 2den (Berg) og Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) brød ud, ikke ret forstod den store Betydning, som der fra en vis Side blev lagt i, at der paa dette Sted kom til at staa et bestemt Antal Batterier. Jeg maa sige, at jeg antog, at naar Ministeren i sit Lovforslag sagde: Det fornødne Artilleri, mente han dermed, at Styrken i Sylland skulde have det ifølge dens Størrelse fornødne Artilleri, saaledes har jeg opfattet det, og det forekom mig derfor løseligt, at man her klappede to Spørgsmaal sammen, som ikke stode i nogen absolut Forbindelse med hinanden, nemlig Forsvarsplanen, Forsvarsmaaden og det, som Ministeren vistnok meget rigtig tog som et tørt Garnisonsspørgsmaal. De to Ting henge i Bifærligheden meget løst sammen, undtagen forsaavidt man blotter en hel Provinds for Tropper og gjør det paa Basis af, at man overhovedet ikke under nogen Omstændighed vil forsvare den. Dette bliver da naturligvis en anden Sag; men isøvrigt henge disse to Spørgsmaal, som sagt, meget lidt sammen. Hvor man vil komme til at koncentrere Tropperne, er et Spørgsmaal, som man under de forskjellige Om-

stændigheder, der kunne indtræffe, maa besvare for skjelligt, det vise i Diebliffet Sjænden og Omstændighederne En Veien til, og det er ganske umuligt forud at kunne sige det. At tale om et delt Forsvar er derfor urigtigt og uklogt, og jeg tror heller ikke, at det har været Mening i Forsvarskommissionen og i det Hele med Hærløven, da den i 1867 vedtoges, at dele Forsvaret. Man vilde dele Kommandoen, og man vilde dele Hærløven, det er rigtigt, men man vilde paa ingen Maade dele Forsvaret; man vilde selvfølgelig lade Koncentrationen foregaa paa det Sted, hvor det efter de givne Omstændigheder var rigtigt og forsvarligt, og naar dette var givet, vilde man af alle Kræfter søge at bringe Hærdelene fra Ost og Vest for Storebelt hen dertil til en forenet Modstand mod den angribende Fjende. Det var Mening, men det er en Selvfølge, at for at have denne Modstand saa organiseret, saa ordnet paa ethvert Sted som muligt, var det rimeligt at have Hærløven organiseret paa en saadan Maade, at det var istand til at optræde som Hærløvene. Efter min Mening kan Koncentrationen af hele Hæren efter Omstændighederne komme til at ske i Sylland, paa Fyn og paa Sjælland. Kampen for vort Fædreland kan for vor Hærs Bedkommende — og den er bleven ført paa den Maade — blive ført i Sylland, paa Fyn og paa Sjælland. Ethvert af disse Forsvar bør efter min Mening have sin Reduit, den kan være større eller mindre, og naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds særlig fremhævede, at det var en Bagatel med disse 2 Millioner Kr., saa skal jeg dertil sige, at 2 Millioner Kr. paa et Sted, hvor Terrainet hjælper til, undertiden kan opveie 10 Millioner Kr. paa et andet Sted, hvor Terrainet ikke hjælper til, eller andre Omstændigheder forøge Kosterbarheden. Der bør være en Reduit paa Fyn, men der behøve vi ikke at gjøre store Anstrængelser, Naturen har været saa venlig at tilhyde os en saadan bag Rjærtinge Noer. Endelig bør der — og det har jeg ogsaa set erkjendt fra alle Sider, være en Reduit paa Sjælland. Den Kamp, der har været ført, har ikke været om det Spørgsmaal: en Reduit paa Sjælland eller ikke, thi det har man fra alle Sider været enig om, at der maatte være en saadan, men Kampen har dreiet sig om, hvor skal den hensigtsmæssigt lægges, og medens det mere end tilstrækkeligt klart er paavist, hvilken Fordel det vilde have at bruge Hovedstaden som denne Reduit, er det endnu ikke lykkedes mig fra et eneste Medlem her i Salen at faae en begrundet Oplysning om, hvor man hellere burde søge Pladsen derfor. Jeg mener nu, at man maa gaa ud fra den her udvillige Grundantfælselse med Hensyn til Hærens Brug og Hærens Koncentration, og i saa Henseende gjør man sikkert den høitærede nuværende Krigsminister Uret, dersom man tror, at han, naar der blæses